

Letní dětský tábor ŘLP 2009

Každý začátek je těžký a při práci s dětmi to zřejmě platí dvojnásob. Přesto když jsme se s kolegy a kamarády o možnosti zúčastnit se letos jako vedoucí II. turnusu letního tábora ŘLP v Ledči nad Sázavou dozvěděli, neodolali jsme. Vždyť komu by se nechtělo uprostřed léta opustit přišší ztemněných kanceláří a řídicích sálů a strávit dva týdny plné kamarádství, zábavy a dobrodružství uprostřed nádherné přírody horního Posázaví. Vzpomínky mnohých našich dnešních kolegů, kteří sami ve Zlaté zátoce zanechali část svého dětství, nás v našem začátečnickém zápalu jen utvrzovaly.

Oprášili jsme proto naše vlastní táborové zkušenosti, pečlivě vyzpovídali spolumojovníky z předchozích turnusů a nebdajíce klepání na čelo těch ostřílenějších z nich a jejich mumlání o nezkoušených bláznech a jámě lvové (čemuž jsme úplně neporozuměli), jsme se nadšeně vrhli do příprav tábora.

Základem všeho samozřejmě bylo dát dohromady kvalitní tým zapálených lidí, kteří berou tábor od začátku jako srdeční záležitost, protože jinak snad ani nemá cenu se do takového dobrodružství pouštět. Dnes už mohu říci, že toto se nám přes poměrně krátký čas, který jsme měli

k dispozici, nakonec opravdu podařilo a od té chvíle bylo hned všechno snazší.

Po zvládnutí organizačních záležitostí pak byla první a nejdůležitější otázkou pochopitelně celotáborová hra. Bez ní se, jak každý táborník ví, žádný pořádný tábor neobejde a nakonec je to to první, pod čím si vždy ten který rok na táboře pamatujeme. Tradiční piráty i indiány jsme ihned zavrhlí a nakonec se nechali inspirovat kouzlem prostředí, kde Jaroslav Foglar znal každý kámen a kam se na něj každoročně sjíždějí vzpomínat jeho přátelé i následovníci. Vždyť vontská dobrodružství z temných stínadelských uliček se dají s trochou fantazie zrovna tak dobře prožít i na břehu Sázavy. Od prvního nápadu k realizaci je ale ještě daleko a příprava celého programu představuje ne týdnů, ale měsíce práce, při které je třeba brát v potaz i tak nestabilní proměnné, jako je například počasí.

Navzdory veškeré pečlivé přípravě je však nutno přiznat, že když jsme v Ledči poprvé předstoupili před padesát dětských tváří plných dychtivého očekávání, byla ve většině z nás malá dušička. Jak nás tihle mnohdy již zkušený táborničtí veteráni jako ledečské nováčky vlastně přijmou? A jak vůbec dokážeme zaujmout my je?

Naštěstí na váhání již nebyl čas, což je veličina, která na táboře plyne rychleji než kdekoliv jinde. Takže co nejdřív? Aha, musíme představit celotáborovou hru. Jak jsme záhy zjistili, Vontové už dnešním dětem moc neříkají, ale tajuplná Stínadla a záhadný ježek

v kleci je nakonec zcela pohltili, stejně jako kdysi jejich tatínky i maminky. Co dál? Vodácký výcvik! Naštěstí tyhle děti pádlo do ruky vzít opravdu umějí, sami jsme měli co dělat, abychom se nenechali zahanbit. Celodenní puťáky na vodě tak nakonec nepředstavovaly žádný problém a notně si je užili jak děti, tak dospělí.

A sláva, konečně pořádné sluníčko, takže soutěžím dáme na chvíli volno a hurá do vody. Sázava nakonec není tak studená, jak se nám původně zdálo, a děti z ní odpoledne dostat bývalo téměř nad naše síly. Takže ještě připravit táborák, pak tradiční olympiáda, která si podanými výkony nijak nezadá s originálem, a už je tu pomalu konec tábora. Zbývalo pokřtít novopečené vodáky před vládcem vod

Neptunem, čemuž jsme letos ani my jako nováčci neunikli, ocenit ty úspěšné (a samozřejmě i ty méně úspěšné) a pomalu nastal čas na loučení.

Na dětech sice únava znát snad nikdy není, ale mnozí z nás dospělých jsme ji po čtrnácti dnech přeci jen již pomalu začínali pociťovat. Nepředstírané dětské nadšení nás z ní ale rychle léčí: „Čau mamí, čau tati, my jsme hledali ježka v kleci a já byl druhý na olympiádě a jeli jsme na puťák a já už umím kotrčovat.“ Zbývá tak už jen poslední zamávání, při kterém všichni cítíme to samé: „TAK AHOJ ZA ROK!“

Text a foto: MICHAL DVOŘÁK

Letní dětský tábor 2010

Tak jako každý rok i letos areál dětského tábora ŘLP v Ledči nad Sázavou v létě ožil a během čtyř turnusů se stal dočasným domovem pro více než 150 dětí a jejich nezbytného dospělého doprovodu.

Letos k nám se začátkem prázdnin dorazilo přímo ukázkové počasí, které podle dlouhodobých předpovědí naznačovalo, že děti i vedoucí stráví nejspíš celý tábor koupáním či jiným vodním dováděním. Po tropických prvních dvou týdnech však kříšťalová koule rosníčkářů zklamala a na druhém turnusu nás tak přivítalo počasí ne právě nejlídnější. Ani to samozřejmě dětem nezabránilo pobývat značnou část dne ve studené Sázavě, do které se většina vedoucích odvážila jen s opravdovým sebezapřením. Jako program na celý tábor by to ale asi přeci jen nevystačilo, a jelikož počasí pro to bylo skutečně příznačné, vydali jsme se tentokrát i s dětmi přímo na jižní pól. Samozřejmě jen v rámci celotáborové hry, ale i tak se u dětí výprava po sto-

pách Scotta a Amundsena ujala a na jejich ručně vyrobených saních by se nejeeden polárník do nehostinných antarktických plání skutečně odvážil.

I na daleké polární výpravě se pak samozřejmě našel čas také pro další nezbytné aktivity, bez kterých by se pořádný tábor neobešel. Kromě tradičních táboráků, diskoték do pozdních nočních (někdy i ranních) hodin, výletů na vodě či táborové olympiády – letos samozřejmě zimní –, nás dospělé nejvíc dostala divadelní představení s polárnickou tematikou, při kterých se děti skutečně vyřádily a za jejich vystoupení by se nemusela stydět leckterá naše „profesionální“ scéna.

Jižní pól v Ledči padl 30. 7. 2010 a symbolicky jej – tak jako před sto lety – pokořila právě výprava Amundsenu. Poslední medaile byly rozdány, šampaňské (to dětské samozřejmě) vypito, saně uloženy k poslednímu odpočinku. Nezbyvá, než začít připravovat tábor na příští rok. *Text a foto: MICHAL DVORÁK*

The Golden Times

Vydávák městská rada Golden Bay City

LEDEČSKÝ NEZÁVISLÝ VĚSTNÍK

Předplatná 82 ročně, úplná předem

ROČNÍK III.

Golden Bay City, Ledeč County, 24.července 1861

ČÍSLO 8.

Divoká řeka pokořena!

Včerejší počasí konečně dovolilo osadníkům podniknout výpravu po proudu divoké Sázava river, což mělo u místních vodáků veliký úspěch. Vzhledem k náročnosti této

že o koupání tentokrát nemohla být řeč. Po celou cestu však probíhala mezi členy výpravy malá nevyhlášená válka, jejímž cílem bylo umožnit jiné posádce

CÍLEM VÝPRAVY BYL SLAVNÝ POSÁZAVSKÝ HOMBRE SALOON.

výpravy zatím z bezpečí Golden Bay City vyrazila pouze polovina osadníků, kteří tak měli jako první vyzkoušet splavnost divoké řeky a tím i možnost vybudování pravidelného lodního spojení do našeho města. Vodáci se tohoto úkolu zhostili se ctí a obratně zdolávali jednu překážku za druhou. Na cestě je čekaly celkem čtyři jezy, z nichž na třetím proběhl polní oběd, kterým bylo mleté hovězí v housce neboli, jak říkají na východním pobřeží, tzv. hamburger. Bohužel voda byla natolik nevlídná,

dosáhnout té cti se jako první tzv. „cvaknout“. I když na tuto metu nakonec nikdo nedosáhl, přesto už díky těmto pokusům někteří členové výpravy alespoň částečně teplotu vody na vlastní kůži okusili. Nakonec všichni bez újmy dorazili k cíli, jímž byl slavný posázavský Hombre Saloon, odkud se po zaslouženém občerstvení navrátili za pomoci povozů zpět do našeho města. Věříme, že se nikdo nevrátil nespokojen a že se i další výprava setká s podobným úspěchem.

INZERCE:

Koňské maso koupím, dobře platím. K doptání u kuchaře Golden Bay City Saloonu.

GOLDEN BAY CITY SALOON

- 12⁰⁰ snídaně
- 12⁰⁰ obědy
- 12⁰⁰ večeře
- 12⁰⁰ oslavy
- 12⁰⁰ taneční zábavy

Ceny mírné! Nezletilým líhoviny nenaléváme!

ŠAMANOVO VIDĚNÍ:

Šaman na dnešní den opět předpovídá ochlazení s teplotami do 18 stupňů a možnost četných dešťů. Vhod tedy nejspíš opět přijdou pevné boty a kabáty z bizoní kůže.

Legendární Colt .45 Peacemaker

vyrábí firma

Samuel Colt & Co.

pro naše zájmy lze poskytnout slova

Návštěva divokých jezdkyň.

Obyvatele Golden Bay City včera překvapila návštěva dvou divokých kovbojek z prérí. Díky jejich dramatickému příjezdu šerif dokonce chvíli váhal, zda není potřeba zasáhnout a zjednat ve městě pořádek, ale pak se ukázalo, že návštěva má ryze přátelské úmysly a kolty tak mohly i nadále odpočívat. Jezdkyně dokonce na stvrzení svých poctivých záměrů nechaly obyvatele města nasednout na své oře, což je, jak každý ví, důkazem nejhlubšího přátelství. Nakonec podnikly spolu s osadníky i výpravu po okolí, do které se opět zapojili i jejich čtyřnozí přátelé. Na náš dotaz obě dámy uvedly, že je pohostinnost našeho města natolik zaujala, že zde svůj pobyt prodlouží až do dalšího dne.

PŘÁTELSKÉ ÚMYSLY NÁVŠTĚVNIC ZPOČÁTKU NEBYLY ÚPLNĚ ZŘEJMÉ.

KOVBOJKY SE S OBYVATELI GOLDEN BAY CITY VYDÁVAJÍ NA SPOLEČNOU VÝPRAVU PO OKOLÍ.

The Golden Times

I letos se během letních prázdnin na dětském táboře Řízení letového provozu ČR, s. p., ve Zlaté zátoce v Ledči nad Sázavou vystřídalo ve čtyřech bĕzích téměř 200 dětí. Druhý turnus se tentokrát celý nesl v duchu dobývání Divokého západu a westernovou atmosféru pomáhal dotvřít i list „The Golden Times“, který dětem i jejich rodičům přinášel každodenní zprávy o dění na táboře. Jedno z jeho čísel, na jejichž přípravě se podíleli vedoucí i samotné děti, otiskujeme v horní části stránky.

Text a foto MICHAL DVOŘÁK,
šéfredaktor „The Golden Times“

Letní dětský tábor 2012

Pán hradu se lehce zhoupne v bocích, pohladí jílec svého meče a rozhlédne se po svojí družině. Několik rytířů, královští lovci, zámecké dámy, stejně tak jako potulní mniši a vyslanci lesních elfů tiše postávají. Všichni vyslyšeli volání svého pána a přišli pomoci pohádkové říši, která je na pokraji zkázy. Pokolikáté už? Nervozita pomalu roste. Pak se konečně ozve charismatický hlas hradního pána...

Pokud se domníváte, že bude řeč o novém historickém románu nevalné úrovně, pak se mýlíte. Nacházíme se v polovině července 2012 na letním dětském táboře ŘLP v Ledči nad Sázavou a pohádková říše má sakra velké problémy. Šedesát dětí ve věku od skoro šesti do skoro sedmnácti let sedí na kovových schodech a sleduje vedoucí a praktikanty v historických kostýmech. Také oni čekají, co se bude dít. Můžeme slyšet první tiché, nepublikovatelné komentáře k právě představené celotáborové hře a první dotazy. „Bude tam drak?“, „Můžu si půjčit meč?“, „Můžu jít na záchod?“, „Kde ten kouzelník je?“, „Budeme se dneska koupat?“ Po několika minutách je rozchod a všichni se rozběhnou do tábora. Zkušenosti vědí a noví rychle zjistí, že začíná pořádná 14denní „jízda“.

Pokud si představujete dětský tábor jako vcelku jednoduchý soubor po sobě jdoucích elementárních činností, pak nevíte, jak to chodí u nás. Celkem komplikovaná celotáborová hra se základním motivem záchrany pohádkové říše se letos skládala z celkem třinácti navazujících částí. Děti v nich plnily mnoho rozličných úkolů, u kterých je primární snahou být komplexní. Chytrost a inteligence se rozhodně hodily při luštění různě zašifrovaných vzkazů a hledání ukrytých předmětů. Kreativita byla zásadní při stavbě chaloupky na kuří noze, kreslení vlajky nebo

při předvádění vlastní divadelní hry. Sportovně orientovaní zase vynikali při sportovních a běžeckých kláních. Odvaha poprat se s vlastním strachem byla důležitá při noční bojovce a šikovnost se hodila vlastně při všem. Týmový duch se nesl celou táborovou hrou, děti mezi sebou dokázaly podržet ty slabší, motivovat ostatní vlastním příkladem, udělat něco navíc. Čestně mohou prohlásit, že se to mnohým opravdu dařilo.

Letos jsme po troše váhání zařadili několik novinek, kterým jsme se v minulých letech tak trochu vyhýbali. První novinkou byla dvojice dvoudenních putovních výletů, kdy polovina tábora sjížděla divokou řeku Sázavu a druhá se potulovala v nedalekých lesích. Role se poté obrátily a nikdo tedy o nic nepřišel. Puťáky se sice ukázaly jako velmi organizačně náročné, ale u dětí se setkaly s nadšeným ohlasem. Druhou novinkou byla noční bojovka, opět rozdělená do dvou částí pro mladší a starší děti. Postavy rytíře a potulného mnicha ozářené ohněm zcela jistě umocnily pohádkovo-středověkou atmosféru noční výpravy.

Závěrečné díky se občas tak nějak berou jako nutná samozřejmost. Ne není to samozřejmost. Je velmi důležité vyjádřit poděkování všem, kteří se podílejí na přípravě a běhu tábora. Často nejsou vidět – na rozdíl od jejich práce, která je neocenitelná. Naprosto zásadní je podpora letních dětských táborů ze strany podniku. Rád bych zmínil též fakt, že ŘLP ČR, s. p., nabízí místa na táboře dětskému domovu v Unhošti.

Pokusil jsem se vám předat část atmosféry, která nás každým rokem na letním dětském táboře provází, a pevně věřím, že se za celý rok opět setkáme.

OLDŘICH KRABEC, DRSL/SCL/MIS

Kosmická Ledeč nad Sázavou

Neměli jsme štěstí. Další zásilka z raketoplánu minula svůj cíl. Jak si s nastalou situací poradí vedení pro kosmický průzkum „KOPR“, je ve hvězdách. Místo shozu bylo přeci jasně vyznačeno na kosmických mapách a bylo opakovaně potvrzeno pomocí místních souřadnic. Nedá se nic dělat. 6 týmů kadetů kosmické průzkumné jednotky se vydává na cestu, aby napravilo, co se ještě napravit dá.

O řízení kosmických letů si v podniku můžeme zatím nechat zdát, ale rozhodně si na to můžeme hrát, když je k tomu příležitost. Na 2. turnusu letního dětského tábora k tomu byla opravdu pořádná příležitost. Hlavním tématem byl totiž průzkum vesmíru. Na galaktické týmy Dark Stars, Meteoroidů, Pink Enterprise, Independence, Planeťáků a Starberries čekal opět nabitý program. Můžeme zmínit kupříkladu hledání ukrytých artefaktů, pašování kontrabandu z jedné planety na druhou, lov vesmírných kanců, hledání spadlých meteoritů, přenos šifrovaných zpráv, souboj lodních posádek, vesmírné rugby, dvoudenní puťáky se spaním pod širákem a nově trochu drsná finská stezka, při níž na kadety čekala vyčerpávající kombinace běhu do kopce a zpět, dřepů, skoků po jedné noze a kliků na souši i ve vodě. Součástí letošního tábora byla taktéž 1. galaktická olympiáda, kdy v různých sportovních disciplínách poměřily své síly všechny týmy a ze které také pochází níže uveřejněné fotografie.

Rodiče a přátelé tábora si za ta léta již zvykli na přiděl informací denně aktualizovaných na internetových stránkách. Tento rok jsme šli však ještě mnohem dále. Součástí celotáborového programu byl i počítač Honza 9000, který obsahoval celkové skóre, jídelníček, program na konkrétní den, stav počasí v místě se statistikou prováděných měření, hodnocení jednotlivých kadetů, přihlašování na rozcvičku a mnohé další. Nutno upozornit, že vše bylo on-line přístupné a kromě dotazů typu: „Proč musí máma vědět, že jsem nebyl na rozcvičce,“ jsme se nesetkali s negativním ohlasem.

V letošním roce lze také zmínit několik „poprvé“. Celých 14 dní jsme si užívali opravdového a nefalšovaného letního počasí bez deště, dětem se prakticky vyhnula zranění a byli jsme kompletně on-line. Zcela nesebekriticky musím konstatovat, že se nám to povedlo a nastavená latka je opět o něco výš.

Na závěr bych chtěl všem zúčastněným poděkovat, obzvlášť pak osazenstvu kuchyně. Velký dík patří též podniku, který nám poskytl podporu.

text Oldřich Krabec, DRSL/SCL/MIS, foto nwt

Fantastický svět Julese Vernea v Ledči nad Sázavou

Napadá mne otázka, zda Jules Verne jezdil na dětské tábory. Rád bych řekl, že ano. V každém případě téma letošního II. turnusu dětského tábora v Ledči bylo „Fantastický svět Julese Vernea“. K našemu překvapení jsme zjistili, že knihy tohoto autora, které jsme hltali v dětství, současné děti neznají. Ani mladší polovina vedoucích a praktikantů by test znalostí na toto téma asi úspěšně nesložila. Přesto jsme to nevzdali a pokusili se tuto tematiku trochu rozvinout. Nutno si ve vší skromnosti přiznat, že marně. Většinu dětí přišlo divné celodenní nošení klobouků, ale to je asi tak všechno. A ono je to opravdu jedno. Táborové zážitky jsou podobné, ať už nosíte klobouky běžně kolem roku 1800, proháníte se v pirátské bárce, nebo běháte opásání kožešinou z mamuta po lese. Tento druh zážitků na vás čeká jen na letních dětských táborech.

Základní myšlenkou celotáborové hry byl příběh situovaný do města vznikajícího někdy na vrcholu průmyslové revoluce, zmítajícího se v problémech tak dobře známých z dnešní doby. Tajemný deník a v něm vyprávěný příběh jednoho outsidera směřujícího k nevyhnutelné zkáze všeho. Prostě „béčko“ jak vyšíté. Opět jsme se plavili na lodích, běhali po lese, podnikali drobné výpravy do okolí, přespávali mimo tábor, soutěžili ve sportovních kláních včetně velmi oblíbeného stolního fotbalu a řešili logické úkoly. K tomu jsme přidali pěstování rostlin v nekontaminované půdě, těžbu a následné tavení vzácné horniny. Celou dobu jsme hledali autora záhadného deníku, abychom ho odhalili a zabránili jeho pomstě. Závěrečné zneškodnění bomby bylo pak už jen pověstnou třesničkou na dortu. Stále se zrychlující pípání mělo děti znervóznět a napomoci navodit strach, že bomba vybuchne. Jak výstižně popsal jeden z „mladých vědců“: „Já myslel, že někdo spláchnul...“ Největší porci napětí tedy zažil realizační tým vedoucích, kterému se elektronické zařízení plné mikrosplínačů rozbilo těsně před příchodem prvního týmu. Někteří se i divili a trochu pochybovali o kvalitách neznámého badatele. Proč tak špičkový vědec použil při přípravě bomby dřevěné kolíčky na prádlo a proč zapomněl návod na zneškodnění bomby uvnitř?

Vše je již minulostí. Všechny hamburgery byly snědены, ze závěrečného rautu nezbyl ani chlebiček, na diskotéce konečně dohrál poslední song, bláto z křtění bylo umyto, ceny rozdány a děti s úlevou vráceny rodičům. Jestli se nám to povedlo, musíte posoudit vy. Každopádně velký dík patří všem zúčastněným a také všem těm, kteří přiložili ruce k dílu, nebo těm co nás podporovali, ať už morálně, nebo věcně. Díky za to.

text a zajištění foto Oldřich Krabec

Prázdninová dobrodružství ve Zlaté zátocce

text a zajištění foto Petr Dvořák, ÚVO/SAV/OSS

K letním prázdninám tradičně patří dětské tábory a nejinak je tomu i v ŘLP ČR. Tým zkušených vedoucích II. turnusu, z nichž někteří jezdí do Ledče již přes 10 let, se na dva týdny v druhé půlce července staral o celkem 58 dětí zaměstnanců podniku, čímž byla beze zbytku naplněna kapacita tábora.

Zlatá zátoka v Ledči nad Sázavou se tentokrát proměnila na okolí řeky Nil ve starověkém Egyptě, kde prostřednictvím vezíra a kněží vládl faraón Amenemhet III. Obyvatelé staroegyptských měst pak bojovali o faraónovu přízeň stavbou obelisků a pyramid, zanechali vzkaz v hieroglyfech budoucím generacím na vlastnoručně vyrobeném papýru, nebo následovali boha Rea na jeho cestě podsvětím. Chybět však nemohly ani další tradiční táborové hry na hřišti, v lese či na lodích.

Velký úspěch měla také obnovená premiéra desítky let staré tradice vzájemného soutěžení se sousedním táborem ve Sluneční zátocce. Fotbalový turnaj o putovní pohár vzbudil mezi oběma tábory obrovský zájem a za velké fanouškovské podpory nehrajících členů se celá akce Zlatá vs. Sluneční zátoka opravdu podařila. Drobný smutek po prohře našeho dětského týmu nahradila velká radost z výhry týmu našich vedoucích. Nezbývá než se těšit na příští ročník.

K táboru neodmyslitelně patří také puťák s přespáním pod širákem. Jeho cíl byl v kempu korfbalové školy, kde byl pro všechny připraven i program seznámení s korfbalem a následný turnaj mezi jednotlivými týmy. O odbornou instruktáž se starali reprezentanti ČR v tomto nepříliš známém sportu spolu s trenérem národního týmu, kteří následně odjeli na mistrovství světa do Jihoafrické republiky. Českému korfbalovému svazu tímto ještě jednou děkujeme za spolupráci.

Ani rodiče však nemuseli přijít zkrátka, neboť o dění na táboře byli průběžně informováni na táborových stránkách www.zlatazatoka.cz. Všechny děti tak snad opět odjžděly z tábora spokojené. Děkujeme i všem rodičům, kteří nám poskytli zpětnou vazbu. On ten tábor totiž opravdu není dovolená. A nebojte, už kujeme pikle na příští rok...

